Cele trei „oglinzi"

Cele trei „oglinzi"

În părţile răsăritului este obiceiul ca, în noaptea de Anul Nou, fetele să se privească în oglindă, ca să-şi vadă viitorul. O tânără fată, care se găsea la studii într-un oraş depărtat de casa părintească, a scris mamei sale să-i trimită o oglindă, ca să privească în ea în noaptea Anului Nou şi să-l vadă pe viitorul ei mire.

Mama i-a îndeplinit dorinţa, dar, în loc de o singură oglindă, i-a trimis trei „oglinzi" - dacă putem să le numim aşa - însoţindu-le de următoarea scrisoare:

„Scumpa mea fiică, îţi trimit trei „oglinzi" în loc de una; în cea dintâi vei vedea cum eşti; în cea de-a doua, cum vei fi; iar în cea de-a treia, cum trebuie să fii''.

Desfăcând pachetul, fata a găsit întâi o oglindă adevărată, în care s-a privit şi care i-a arătat cum era: tânără şi frumoasă. S-a bucurat şi a sărutat oglinda.

Al doilea obiect din pachet era un tablou care reprezenta un cap de mort; fata a înţeles că acest chip arăta cum va fi ea odată şi de aceea a căzut pe gânduri.

Al treilea obiect era o statuetă care înfăţişa chipul frumos, blând şi sfanţ al Domnului Isus. „Iată cum trebuie să fiu!'' - a strigat fata - iată pe Cine trebuie să-L urmez de aici înainte!''

Desigur, adăugăm noi părăsind ilustraţia aceasta, mama i-a prefigurat fiicei sale, studente, trecerea vieţii şi nevoia de un Mântuitor.

Poate nu mulţi dintre noi au ocazia ca, privind într-o oglindă de sticlă, să vadă un chip strălucit, sănătos şi frumos. Cu sănătatea ruinată, poate mulţi stau fără putere, retraşi pe margine, cu speranţele risipite. Ce vor zări aceştia într-o astfel de oglindă?

Prea puţin contează ce se răspunde la o astfel de întrebare, pentru că în pachetul nostru nu vom pune altceva decât Cuvântul lui Dumnezeu. El este oglinda de care are nevoie sufletul oricărui om, fie el frumos şi sănătos, fie bolnav.

Avem nevoie de Dumnezeul nostru şi, dacă-L vom căuta, Îl vom găsi, pentru că El nu-Şi ascunde faţa de cel care-L caută. Şi Dumnezeu Se va lăsa găsit nu pentru că noi suntem vrednici sau pentru că am căpătat trecere înaintea Lui, ci pentru simplul motiv că L-am căutat. Iar dacă am primit iertarea păcatelor pe care ne-o oferă Dumnezeu prin sângele preţios al Fiului Său, să stăruim mereu să căutăm faţa Sa, rugându-ne şi slujindu-I cu sârguinţă şi cu sfântă recunoştinţă. El nu ne va refuza părtăşia şi prietenia Sa.

„Dacă-L vei căuta, Se va lăsa găsit de tine" (1 Cronici 28.9).